

SVENSKA TALAS

Icke af oss, ehuru vi skulle önska det, men våra pris tala alla kända språk.

LYSSNA!

DROGER:	MEDICINER:
Alun, hel eller pulveriserad, 5c. lb.	Allenbury's Food, små, 35c.
Antimon, svart, 20c. lb.	Stora 75c.
Borsyra, 20c. lb.	Allenbury's Food, 22c. och 42c.
Borax, 7c. lb.	Alcock's Plaster 15c.
Cayennepeppar 25c. lb.	Baby's Own Tablets 20c.
Cream Tartar 40c. lb.	Bardock Bitters 60c.
Pottaska, Bikarbonat 20c. lb.	California Syrup of Figs 40c.
Epsom Salt, fäst, 3 lbs. 10c.	Castoria 25c.
Formalin, 40% 25c. lb.	Catients Ointment 50c.
Gentian 25c. lb.	Davis' Pain Killer 17c.
Ingefära, Afrikansk 40c. lb.	Dodd's Kidney Pills 30c.
Jamaica, 40c. lb.	Eco's Fruit Salt 60c.
Vitriol (copperas) 5c. lb.	Fellows' Syrup 1.00
Senap, Keen's 45c. lb.	Fruitatives, 35c., 3 för 1.00
Quinine 30c.	Horlick's Milk, 40c., 80c. och 3.00
Rhysocker (sugar of lead) 25c. lb.	Minard's Liniment 15c.
Saltpetar 10c. lb.	Nestle's Food, 2 för 75c.
Soda Bikarbonat 5c. lb.	Pinkham's Compound 80c.
Svafvel (sulphur) 5c. lb.	Thomas' Oil 15c.

The Gordon Mitchell Drug Co. Ltd.
5 MINUTAPFÄRER. WINNIPEG, MANITOBA

Hvarje Eddy tändsticka tänder säkert

Då ni stryker eld på en Eddy Tändsticka tänder den alltid lätt och brinner jämnt med en stadig låga.
Dessa oelbara tändstickor tillverkas af bästa materialer på tidsenliga maskiner under uppsikt af skickliga arbetare.

Eddy's tändstickaskar innehålla alltid fullt antal och säljas af alla goda handlare allestädes.

THE E. B. EDDY CO. LIMITED
HULL, CANADA. Fabrikanten af träsåpan, Byttor, Baljor, etc.

REDWOODS

MINERAL-VATTEN

— OCH —

LÄSKEDRYCKER

En i färd om kvalitet af denna öfverträffade af andra fabrikat.
GOLDEN KEY™ är vårt fabriksmärke.

E. L. DREWRY, BRYGGERI

RIDEOUT & CO.

Just nu ha vi fått ett stort lager barnvagnar etc. Nyaste modeller och moderata priser.

Kom och se!

RIDEOUT & CO.

401-3 Second Street, KENORA

WALL PLASTER

Det bästa kostar er icke mera än

sämre vara eller så kallade

substitut.

Fråga er handlare om

"Empire" Brands of Wood
Fiber, Cementwalls och
Finish Plasters.

Skola vi gifva ederupplysningar om "Empire" Plaster
Board — som håller elden tillbaka.

Manitoba Gypsum Co.,
Limited
Winnipeg, - - - Man.

Imperial Bank of Canada

GRUNDFOND.....	72,000,000
TECKNADKAPITAL.....	\$ 6,000,000
INBETALD KAPITAL.....	\$ 6,000,000
RESERVFOND.....	\$ 6,000,000

Gällande intresse betalas å depositioner.
SPÄRRASSEAFDELNINGEN REKOMMENDERAS.
Vaxlar dragas på alla platser i Sverige, Norge och Danmark och är betalbara i kronor.
Huvudkontor: Hörnet af Main Street och Bannatyne Avenue
N. G. LESLIE, Manager.
NORTHEND Filial, hörnet af Selkirk och Main Street.

Enkan och hennes barn.

Roman af MARIE SOPHIE SCHWARTZ.

Hon har nog ambition för att sträva till det goda, men hennes fåfänga skall aldrig göra henne till slaf under andras meningar. Hon har tillräcklig själfkänsla för att vilja ställa sitt lif så, att hon kan bibehålla aktningen för sig själf, men kan därför ingalunda få panna af egenkär. — Hon har sinne för det sköna, men hon är icke det minsta svärmisk, utan beiten med lifvet skänkt det är, och hon skall aldrig söka därifrån göra annat än ett troligt och behagligt familjelif. — Arbetssam af natur och grundfäst, emellan hon anser det för en plikt för hvarje människa att söka att gagna så mycket hon kan. Djupa religiösa utan några främmande tillsatser, skall hon mera genom en rättfärdig vandel och ett nyttigt lif visa sin gudfruktan, än genom yttre religiösa former. Sådan är Olga, eller rättare, sådan skall hon blifva såsom kvinna. Hon är ingen föraktare af lifvets glädje och nöjen, men de är för henne endast behagliga bisaker.

— Aek, min Gud, mamma, du gör ju henne till en hel fullkomlighet, utropade Eugène.
— Kan du göra henne till något annat?

— Inte precis, men ... Eugène började skratta. — Jag känner en riktig härfan för så mycket fullkomlighet, och hvad som är säkert är, att att denna eviga lagom, ehuru förtärligt det må vara, utgör en verklig fäsa för mig, emedan jag nödgas att jämt beundra det fullkomliga, som uppstår därifrån. Jag fördrager hellre en liten lutning till någon öfverdrift, än att vara i mitten af det fullkomliga. En människa står idealiskt närmast, när själsanlagerna alla äro någorlunda lika utvecklade.

— Mamma, en sådan människa blir i längden odrägligt ledsam.
— Är Olga ledsam?

— Vist icke; men hon kan stundom reta delen på en evdolare, sådan som jag, genom sitt eviga lugn, sin ödmjukhet. Jag håller tillräckligt af Olga, men jag skulle ibland vilja rycka henne upp ur detta ofrutna lugn, och någon enda gång se ett utbrutt af fortjuning eller vrede, men nej, hon är alltid lika vis.

— Vet du hvaraf det kommer, att du känner dig retad af dessa egen-skaper?
— Troligen därför att jag själf är sammansatt af endast ytterligheter, och till följd därav allt annat än fullkomligt, svarade Eugène skrattande.

— Alldeles.
— Nå, om så är, så kan jag åtminstone icke vara den enda af er, som afviker från det som kallas lagom. Elma, till exempel, hon är då alldeles icke en sådan fullkomlighet, utan just ett fortjuningsting, fullt af fel och ytterligheter. Är hon icke älskvard, kanske?

— Jo, det är hon vist. Hon är god som guld.

— Godt och väl det, men beskrif henne.
— Hon är, som du själf sade, sammansatt af stora fel och stora dygder. — Hon är häflig, granntykt, stolt och ...

— Och egenkär, inte sant, mamma lila?

— Nå, om du så vill, en liten anstrykning af själfhögheten, som likväl aldrig kan få namn af egenkärlek. Därjämte är hon onyttig, äfven något obehaglig, men öppen som dagen. Alla hennes uttryck och känslor återspeglas på hennes ansikte och hon uttalar oförställt hvad hon tänker.

— I fri öfversättning såsom när du talade om mina fel, vill det säga: oförställt och utan all förmåga att behärska sig själf.

— Icke så alldeles; ty hon är en kvinna, och äger äfven denna medfödda höghet, som gör att hon skrymmer tillbaka för hvarje häflig utbrutt, som skulle synas öfverskottande.

— Nå, det är väl en följd af uppfostran.

— Må vara, men samma uppfostran har icke haft samma verkan på dig, och hvarför? — Jo, därför att du iskolan lart dig lyse att utbrutt af vrede och särad fåfänga är ett bevis på stor kärlekthet, då Elma däremot aldrig lämnat hemmet eller sett exempel, som kunnat störa inverkan af den uppfostran, hon där erhållit.

— Alltid har du rätt, mamma, utropade Eugène. — Men, mamma, jag har börjat med Elmas fel, för att få slut med hennes goda egenskaper. — Hon har ett hjärta som hängifvet och kärlekfullt, att höst få människor blifvit så utrustade.

— Att älska, att uppföra sig för andra, utan att tänka på sig själf, detta blifvudvdraget i hennes lynne. Att själf söka sträffa till det fullkomliga, det alla, blir hos henne en åtrå endast därför, att hon skall kunna göra dem lyckliga, som äro henne nära.

— Hennes godhet är sann, ty hon kan icke se en bedrifvet utan att vilja trösta, icke en fattig utan att vilja hjälpa. — Hon älskar sina likar och skulle vilja dela med sig af hela världens af sin tro på det goda, sin varmaste förtröstan till Gud och sina gyllene förhoppningar. — Världen förefaller henne såsom en rosenägar, och lifvet allt för kort för att hon skall hinna med att njuta af all den glädje hon drömmer sig. Setäckars min lilla Elma har ofta har jag icke tänkt med vemod på den dag då äfven hon skall

lärfara att lifvets väg är törnbuxen? — Genom sin lätthet att taga intryck skiftar hon lätt från glädje till vrede och detta gör, att hon liknar den rörliga vägen, som opphörligt växlar och är allt utom enformig.

— Och just detta utgör hennes största svårighet, inföll Eugène.
— Hvarför tycker du det?

— Förmödligen därför att hon står närmast, och emellan våra lyonen äro mest besikade. Men nu har du Thelka kvar.

— Thelka är ännu ett öfverproblem. Hon är ett barn, hos hvilket man tydligt och klart kan se de framstående hufvudanlagerna, men dessa hafva ännu icke antagit någon harmonisk samverkan.

— Men du, mamma, som känner oss så väl, du vet äfven något så när hur dessa vanliga skola gestalta sig.

— Om möjligt, min älske, ty vi människor äro för mycket beredade af ytre in verkan, af händelsernas gång och de saliskap eller människor, bland hvilka vi komma att leva, för att man på förhand skulle kunna bestämma huru en karaktär kommer att utveckla sig. Thelka hörer till antalet af dem, om hvilka det är mycket svårt att säga hvad de skola blifva i en framtid.

— Men huru är hon nu? — En liten egen och besynnerlig flicka har hon alltid varit.

— Ja, egen, om du så vill, emellan hennes anlag äro så väsendet olika med de vanliga hos kvinnan. Thelka har hvad få kvinnor äga, nämligen en oerhörd törst efter kunskaper, en veltrogenhet, som skulle gjort henne till en utmärkt man, i fall hon varit gosse, och som skall göra henne till en ovanlig och öfverlägsen kvinna. Hon har därför en mera glöddande än liflig fantasi, stor lätthet att resonera öfver allt hvad hon lär, en exalterad beundran för allt stort och högt, samt en utomordentlig vördnad för intellektuell öfverlägsenhet. Alla dessa egenskaper skulle för Thelka innebära många rika källor till njutning, om hon icke fått ett anda till sjökäthet gränsande missnöje till sig själf, hvilket gör, att hon icke alls har någon aning om huru rikt naturen utrustat henne, utan ständigt hyser den fruktan, att hon är sämre än andra. Gud ända till storsinhet, glömmar hon i samma ögonblick hon gör en god gärning att hon gjort den, och anser sig blott hafva uppfyllt sin plikt. Såsom alla karaktärer med starka och mäktiga känslor är hon fast vid högst få, älskar dessa till sådan öfverdrift, att hon mera lider, än är lycklig däraf, och betviflar opphörligt, att andra kunna lysa för henne en lika hög grad af häglighet som den hon ger. Detta gör henne oförmögen att tillgifva sig, som ägnas någon annan än henne. I högsta grad onyttig för tadel eller beron af dem, som hon älskar, är hon däremot alldeles likgiltig för andra människors omdöme. Slutet och fast till karaktären, hör hon till dem, som utan klagen kunna lida och dö. Barneis lekar och skämt hafva aldrig passat för henne, utan hon har hellre suttit och låst eller drömt bort de stunder då andra roade sig. Den enda räddning, som finnes för henne är strängt arbete, ett oafbrutt fortsättande att inhämta kunskaper intill den dag, då hennes hjärta gjort sitt val; eljest skall hon, förjunka i ett tungsint grubbel. Men en gång fast med hjärtats band, är hon skapad att endast leva för det hon älskar.

— Det var en egen sammansättning, och jag skulle aldrig blifva klok därpå, Huru i all världen, kära, älskade mamma, har du kunnat utforsa vårt inre så nog, att du till punkt och pricka känner alla våra fel och goda egenskaper, ända till de mest hemliga?

— Jag är mor och uppfostraninna, och därför har jag uteslutande studerat edra lynnen, för att icke alldeles taga miste om det sätt, hvar på jag borde gå tillväga vid er uppfostran.

— Aek, du är verkligen ett ideal till mor.

— Men du tyckte inte om fullkomligheten, nyss?

— Du är icke heller en sådan där evigt lugn och evigt enahanda människa, utan du förmår känna både häflighet och starkt. Såsom mor är du verkligen ett lifsförande exempel, och Gud gifve att vi alla en dag kunde motsvara dina samvetsgranna bemädanen att bilda oss till goda och ärliga människor. Eugène kysste moderns båda händer tillgänsande med rörelse.

— Hela din ungdom harbestätt att uppföra oss, att följa våra handlingar och rätta våra fel. Du har afsett ditt lifvets glädje för vår skull.

— Min glädje, Eugène, utgjorde det utgör minna barn mitt nöje består uti att se de goda anlagerna hos edra vänner öfver de onda; och min salighet skulle blifva den dag jag hoppas få erfara, att mitt arbete icke varit fruktlöst. Då vet jag äfven, att jag uppfyllt min bestämelse på jorden.

— På min plats såsom kvinna och medborgarinna, har jag då gagnat efter Guds och naturens lag; och detta min son, är ett mål, hvartill vi alla böra sträffa. Vi hafva fått ungdomens friskhet, på det vi med ifver och värme skulle börja vårt arbete i lifvet, och endast den bör begränsa sin flytliga ungdom, som låtit den försvinna utan gagn.

Om aftonen sedan man spiset voro flickorna och Eugène församlade under almarne på gården.

— I morgon, min kära Eugène, blir det annat att göra för dig än att ligga och hvilad dig i gräset; du måste hjälpa oss, sade Elma och såg mycket småfornuftig ut.

— Jo, det skall du se! Jag ämnar gå och hälsa på gossarna Klint på Varnäs och blifva där hela dagen, svarade Eugène.

— Om du det gör, så blir jag riktigt ond, sade Elma.

— Och katten blir rädd, sade Eugène.

— Vill du höra en sanning?

— Öändligt gärna.

— Du har blifvit i högsta grad odräglig sedan du blef student. För var du alltid den som hjälpte oss; var du själen i alla våra företag och ...

— Nå, hvad är det för storverk, som skall göras?

— Jo, majorskan har skickat flickorna hit med en korg af tyrtio urblasta ägg till majstången i öfvermorgon, och dessa skola vi måla och klister guldapper på; ty ser du, flickorna Klint och vi hafva föresatt oss, att Varnäs' majstång skall blifva den vackraste af alla här omkring. Nu förstår du väl, att jag och Thelka icke ensamma kunna hinna med äggen, om du ej hjälper oss, efter som Olga skall baka med tant och Debora.

— Och jag, som en tvänne är blifvnyttig karl, som är skulerad, jag skall sätta mig ned med två små flickor och måla ägg? Mitt barn, du vet icke hvad du begär; erinna dig att, medan du ännu är kvar i barnomens dagar, jag för länge sedan lämnat dem.

— Jäsa, du säger att jag är ett barn. — Jävisst, och beviset är att du håller på med dylikt lappi.

— Vet du då icke huru gammal jag är?

— En hel hop är yngre än jag.

— Alldeles icke, du är bara tre år äldre, och för en nittois års gosse är det rätt passande att måla ägg och klippa af papper; det skall jag säga dig. Du är ingenting annat gjort i dag än varit föregilig.

— Har jag icke?

— Nu var äfven Eugène på fötter och fick tag i Elma, som arbetade af alla krafter för att komma lös.

— Nej, och du hade ganska kunnat stanna i Uppsala, när du icke vill vara hyggelig.

— Elma, se på mig och säg om det där om du kan.

— Det behöfver jag icke, Elma blundade.

— Nå, om jag målar dina ägg, då blir du väl snäll igen?

— Åh nej, du kan gärna slippa. Jag ber dig alldeles icke därom.

— Som du vill då. Jag går till Varnäs i morgon.

— Medgif bara att du är elak, utropade Elma.

— Och du, kära Elma, så naraktigt du är, inföll Olga, som helt lagnt åhört tvisten, under det hon pensade kryddor, som vore ämnade till bakat degen därpå. — Du talar och handlar, liksom du icke från barnsligheten hade känt Eugène. Du vet ju att hans högsta nöje är att retas med dig, och att han alltid säger nej, ehuru han menar ja. Har du ett enda exempel på, att han undandraget sig något, som kan befrämja vår glädje?

— Du Olga, är då också ett original, utropade Elma, — som kan sitta så där lugnt och göra slutsatser. Jag är icke lycklig nog att hafva lärt mig att nej betyder ja, och ja betyder nej.

— Det är därför att Olga känner mitt goda hjärta; men du stackars barn, du dömer alltid i din häflighet, såsom den blinde om färgen, inföll Eugène.

— Se så, nu påstår han att jag gjort honom orätt.

— Ja, det gör jag vist, och till straff skall du nu få dansa en galloppad omkring gården. Elma skrattade. Eugène fattade om hennes lif och nu bar det af i en vill galop omkring gården.

— När de stannade framför Olga, som lugnt fortsatte sitt arbete, och Thelka som med tankfull uppsyn betraktade dem, såde den senare.

— Sjung för oss Eugène.

— Skall ske, min lilla Sibylla, bara jag får hämta andan. Hvad skall jag sjunga då?

— Någon af Glutarna, svarade Thelka.

— Jäsa, men hvem skall sjunga första stämman, ty du vet väl, lilla Thelka, att Glutarna äro duetter.

— Jag skall sjunga första stämman, sade Thelka.

— Du?

— Ja, jag. Nu log Thelka. — Jag har lämnat mig Glutarna från Varnäs och lärt mig dem om morgnarna, så att vi skulle kunna roa mamma med att sjunga den för henne.

Eugène betraktade Thelka med ett uttryck af undran, därefter kysste han systern, tog hennes arm och lade den i sin sågande.

— Se så, kamrat, nu skola vi hålla en serenad. Kan du sjunga serenaden?

— Åh ja, vi kunna ju försöka. Thelka såg på brodern, tillgänsande med sänkt röst och ett varmt uttryck i blicken: — Tycker du, att det skall bli roligt att sjunga med mig?

— Mycket roligt Thelka lilla; men allra mest tycker jag om, att du lärt dig dem för att därmed glädja mamma.

Tillkännagifvande

Till Saskatchewan's Kreatursuppfödare och farmare:

Enligt Saskatchewan's lag måste alla hingstar, både rasakta och blandade, kringresande eller stående för betäckning, i denna provins registreras i Department of Agriculture.

Hvarje farmare, som tillhandahåller en hingst, skulle se till att ett aftryck af registreringscertifikatet är tryckt på hvarje affisch, som utsändes för annonsering.

Hvarje person, som är intresserad af förbättring af Saskatchewan's häststam och önskar skydda farmarne mot bedrägeri, anmällos att till Deputy Minister of Agriculture, Regina, insända namn och adress på hvem som helst som reser omkring med en hingst utan registreringscertifikat. Afgiften för registrering antingen af en rasakta eller blandad hingst är \$2.00.

För händelse hingsten är rasakta måste sökanden förevisa rasregistreringscertifikatet, hvilket bör visa att han är den registrerade ägaren af den hingst, för hvilken han söker registreringscertifikat eller öfverlåtelse af registrering. Rasregistreringscertifikat som utfärdats af myndigheter i gamla landet eller en amerikansk hingstbok kan icke godkännas i stället för rasregistreringscertifikat utfärdat af myndigheterna för Canadian National Live Stock Records i Ottawa.

Om hingsten däremot tillhör en ras, för hvilken det icke finnes en canadisk hingstbok, kan registrering endast beviljas om han först är registrerad i en hingstbok, som godkänns af Dominion Department of Agriculture, och i den persons namn som söker registrering.

Sätt i gång ett utrotningskrig mot ogräs i ett distrikt. Samarbeta med ogräsinspektörerna genom att utrota ogräset på er egen farm och underrätta inspektörerna om ogräs på ibrukat land, utmed vägar, etc.

Så inte orent linfrö på det nyodlade landet. Ett år härefter har ni god förtjänst, om ni i stället för att så orent linfrö i vederbörlig tid "backset" landet och nästa år är särl absolut rent frö.

Om ni i fjol höst var oförmögen att diskharva er sommarträda, se till att ni gör det tilligt i vår. Diskharven förstör många ogräsplanter, hjälper andra att gro, så att de sedermera kunna bli utrotade, och uppluckrar jorden så att den, håller fuktigheten i jorden tills ni börjar plöja.

Harfva säden just som den kommer upp och sedan då den blir fyra tum hög, och ännu en gång då den är sex tum hög öfver marken.

Regeringen lämnar liberalt understöd för utveckling af den ko-operativa mjälsörrelsen. Det finns många farmare som på grund af farmens läge och tillgång på medel kunna hålla en hörd af goda mjölkkor, men som det oaktadt ha svårt att skaffa sig tillräckligt med grädd och smör för eget behof.

Hvarje farmare borde veta hvilken förtjänst han har af hvarje ko i sin ladngård, eller om korna icke gifva nog att betala för födan. Babcock Test och Våg skulle finnas på hvarje farm, och genom att begagna dessa skulle man snart utröna hvilka kor voro vinstgifvande och hvilka som voro matgäster. Man borde alltid sträffa efter att hålla sådana kor, som gifva en afkastning af minst 250 pounds "smörfett" under mjölkningsperioden. Det är bättre att hålla fem kor, som hvarandra lämna denna afkastning, än tio kor som lämna hälften. Värslösa och likgiltiga dairymen äro vanligtvis missnöjda med mjälsörkötseln. Under sådana förhållanden är det omöjligt att ha framgång på något område, och mjälsörkötseln är inte undantag.

För upplysning om alla frågor, som röra sig om landbruk, kreatursafvel, homesteads, etc., tillskrif

Department of Agriculture

Regina,

Saskatchewan.